

‘Nu niet achterover leunen’

In een special over de rol die VCA speelt binnen ‘de’ veiligheidskunde kan een gesprek met de NVVK natuurlijk niet ontbreken. De Nederlandse Vereniging voor Veiligheidskunde (NVVK) streeft naar verhoging van het niveau en de kwaliteit van de veiligheidskunde. Volgens sommigen is de NVVK de beheerder van de veiligheidskunde zoals de Stichting Samenwerken voor Veiligheid (SSVV) dat is voor het VCA-systeem. En hoe verhouden die twee partijen zich dan tot elkaar?

Een ‘kunde’ is natuurlijk een ander fenomeen dan een systeem. En dat lijkt ook de kern van het verschil in aanpak tussen NVVK en SSVV. Kees Roelofs, voorzitter van de NVVK, prijst het door de SSVV verworven en gehandhaafde bereik van het VCA-systeem en bijbehorende veiligheidsopleidingen. ‘Het VCA-systeem is in onze hele maatschappij verweven. Zelf bij mijn werkgever (Avans, red.) wordt er gewerkt met aannemers die VCA gecertificeerd zijn. En onze technische studenten die in de werkplaats aan de slag willen, moeten een met VCA vergelijkbare toets afleggen voordat zij aan slag mogen. Een hele prestatie om zo ver te komen!’

*Ons mam zei altijd
‘Wie betaalt bepaalt?’*

EN NU?

Roelofs zou graag volgende stappen zetten naar een veiliger werkomgeving. ‘Er zijn vorig jaar weer meer ernstige ongevallen gemeld (4.474, een verhoging van 4% ten opzichte van 2018, red.) en niet te vergeten het grote aantal medewerkers dat ziek wordt van hun werk (ongeveer 4700 in 2019). Dus achterover leunen is absoluut niet aan de orde.’ Volgens Roelofs is meer samenwerking tussen alle partijen die op het gebied van veiligheid actief zijn, gewenst. VCA wordt toch nog te vaak gezien en gevoeld als een verplichting (zonder VCA krijg je de opdracht niet) en als een ‘papiertje aan de muur’. En het is natuurlijk de bedoeling dat bedrijven zich serieus met veilig werken bezighouden om die ongevallen te voorkomen en niet om een opdracht binnen te slepen.

Kees Roelofs

Bestuurslid van de NVVK sinds 2012 en vanaf november 2015 voorzitter en lid van het dagelijks bestuur.

Daarnaast iwerkzaam bij de Academie voor Veiligheid en Bestuur van Avans University of Applied Sciences waar hij betrokken is bij de opleiding tot Integraal Veiligheidskundige.

Sinds wanneer maakt uw organisatie deel uit van de SSVV?

2016

Wat was de motivatie toe te treden?

Verbetering van veiligheid staat voor ons voorop. Aanhaken bij SSVV sterkt daarin onze positie, alleen door samenwerking komen we verder.

Welke invloed heeft VCA (gehad en/of nog steeds) op veilig werken in uw sector?

Die invloed is groot. Door VCA is er meer structuur gekomen in bijvoorbeeld keuringen en uniformiteit.

Wat zou VCA (nog) beter maken?

Praktijkgericht houden is de uitdaging. En houdt het systeem ook dicht bij de mensen die het feitelijke werk uitvoeren.

Welke aandachtspunten of ontwikkelingsmogelijkheden ziet u voor VCA?

We moeten oppassen niet te verworden tot papieren tijger en het is zaak zoveel mogelijk één leidend systeem te hebben. Nu zie je in de praktijk vaak een opstapelning van eisen, waarvan het de vraag is of het uiteindelijk leidt tot meer veiligheid.

RUIMTE VOOR VERBETERING

Verder vraagt Roelofs zich af hoe het kan dat de in de VCA verplichte RI&E toch bij zoveel bedrijven niet op orde is. Hij steekt ook de hand in eigen boezem: 'Beoordelen o.a. ook onze leden – de gecertificeerde kerndeskundigen – de RI&E's van deze bedrijven in audits goed? En hoe kan het dat het VCA-certificaat aan hen toegekend is?' Er is duidelijk nog ruimte voor verbetering. Roelofs zou graag met de SSVV in contact treden om de rol die de NVVK en de SSVV hierin kunnen spelen te bespreken. Een onderdeel van verbetering zou kunnen zijn dat er een betere aansluiting komt bij reeds bestaande veiligheidszorgsystemen (waar een overlap zit met VCA) om zo administratieve lasten te verlagen

BEHOEFTE AAN FLEXIBILITEIT

De bestaande kanalen, zoals Veiligheid Voorop, zijn volgens Roelofs te statisch en bureaucratisch. 'Er is behoefte aan meer flexibiliteit om ook op de wereld van morgen in te kunnen spelen, bijvoorbeeld met nieuwe technologieën en werkmethoden.' Hij heeft het gevoel dat de ontwikkeling sinds een aantal jaar stilstaat of minstens achterloopt op de vaktechnische ontwikkelingen. 'Eigenlijk moeten we het grote succes van VCA juist benutten om veiligheid op een hoger niveau te krijgen.'

Via het enorme bereik van VCA moet het mogelijk zijn om meer en beter te communiceren over veiligheid. Roelofs: 'Wat kun je nog meer behalen dan een ingelijst certificaat op de muur of een diploma in je zak? Achter de Veiligheid, de Gezondheid en het Milieu uit de VGM-checklist schuilt een zich pijlsnel ontwikkelende wereld. Daar zet je geen rem op.'

KWALITEIT

De NVVK werkt samen met het Netherlands Quality Agency (NQA) aan kwaliteitsborging voor veiligheidsopleidingen. Dat heeft overeenkomsten met het streven van de SSVV om diezelfde kwaliteit voor VCA-opleidingen en de opleidingen in de SSVV Opleidingengids (SOG) te borgen via het NRTO (zie het artikel op pagina 8). Overleg over waar het een begint en het ander ophoudt lijkt voor de hand liggend.

Waarom dergelijke contacten er op dit moment nauwelijks zijn, blijft ongewis. De door Roelofs gesignaleerde noodzaak ervan heeft noch bij de NVVK, noch bij de SSVV geleid tot actie. Tot op heden althans.

GEEN GARANTIE VOOR DE TOEKOMST

Kortom, Kees Roelofs feliciteert de SSVV met de behaalde resultaten, maar deze 'geven geen garantie voor de toekomst'. Het lijkt tijd voor meer onderlinge samenwerking om de rollen van alle partijen die op dit vlak actief zijn voor die toekomst te bepalen. Om die volgende stap die Roelofs en 'zijn' NVVK voor zich zien mede mogelijk te maken. Juist op het gebied van veilig werken zijn alle deskundigen het eens over het doel: niemand mag door zijn of haar werk gezondheidsschade of letsel oplopen of rampen ontketenen. En als dat nog wel gebeurt dan valt er iets te verbeteren.